

jeg mødtes. Det var mellem første og anden Behandling, der fandt en foreløbig Konference Sted i Udvalget. Der var altsaa Spørgsmaal om en anden Sættelse af Amtskommissionen, og jeg havde i Mellemtiden overvejet den Tanke, om man ikke skulde — det husker det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) — lade sogneraadsdelegerede udpege disse menige Medlemmer, to valgte af hvert Sogneraad. Socialdemokraterne havde haft den samme Tanke, der var kun den Forskel, at de vilde have tre delegerede. Ikke sandt? Det ærede Medlem fra Skanderborg nikker. Altsaa, det var en Betragtning, man fra to forskellige Sider, den ene Ministeren, den anden den socialdemokratiske Gruppe, var enig i. Indenfor Venstre var der ikke nogen større Trang til at faa en forandret Sættelse. Den gamle Sættelse var ikke at foragte, især efter at vi have faaet den almindelige kommunale Valgret gennemført. Om det, der nu er Lov, er at foretrække, skal jeg ikke dvæle yderligere ved. Det interessante ved Sagen og ved Sagens Historie, som jeg minder om, og som det ærede Medlem fra Skanderborg bekræfter, er, at Oprindelsen til Kommissionernes nuværende Sættelse er sammenfaldende Betragtninger fra Socialdemokraternes og min Side. Men nok derom. Formanden for Kommissionen udnævnes af Landbrugsministeren, de to menige Medlemmer af Kommissionen udpeges af sogneraadsdelegerede, to valgte af hvert Sogneraad indenfor Amtsråds kredsen. Dermed har Statsmagten sit og hele den store almindelige Befolkning har sit i Kraft af den almindelige Valgret.

Saa den Lov. Men naar Lovgivningsmagten, her i første Linie Folketinget, har afvist Husmandsorganisationernes Indblanding med Hensyn til Valget af de menige Medlemmer, turde allerede det være et Fingerpeg om, at man ikke her kunde tænke sig den Mulighed, at de vilde blande sig ind i Landbrugsministerens Funktioner, hvor det gælder om at udpege Statsmagtens Repræsentanter i dette Forhold, men at Folketinget — hvad enten det er Landboforeninger, Landsbykrædsvendenes Fagforening eller Husmandsforeningerne, der komme og sige: Maa vi ikke give Raad med Hensyn til Udpegnings af Formænd for Amtskommissionerne for Tilvejebringelse af Husmandsbrug — vilde svare, at de ere lige inkompetente dertil, der have det antet som helst at gøre.

Dette er Kernen i Sagen, og det er

paa dette Punkt, at det ærede Medlems Hovedfejl ligger. Det er Hovedfejlen, at det ærede Medlem lader Jørgen Nielsen, Viby, træde i den daværende Landbrugsministers Departementschefs Sted.

Det ærede Medlem siger: „Jeg tog det Hensyn til de Ønsker, som blev fremsatte fra Husmændenes Side, som det var muligt at tage i den korte Tid, der var mig levnet dertil. Det var mig om at gøre at have, saa vidt det var mig muligt, Sikkerhed for, at de nye Mænd, der blev udnævnte, havde Forstaaelse af den Opgave, de gik ind til“ o. s. v. I den korte Tid, der var levnet det ærede Medlem dertil! Hvem levnede det ærede Medlem som ansvarlig Minister kort eller lang Tid til Overvejelse og til Udførelse af Beslutning vedrørende en saa vigtig administrativ Opgave som denne? Jørgen Nielsen, Viby! Det er Jørgen Nielsen, Viby, der levnede den forhenværende Landbrugsminister saa kort Tid, som han her har accentueret han har haft, til at skaffe sig Sikkerhed for, at de 8 nye Kommissionsformænd ogsaa vare i Besiddelse af den fornødne Dygtighed. I Sandhed, en værdig Stilling for en ansvarlig Minister!

Denne selvbestaltede Departementschef levnede altsaa det ærede Medlem saa kort Tid, medens hans virkelige Departementschef vistnok adskillige Gange forinden rykkede ham for at træffe en Beslutning i denne Sag. Men det ærede Medlem ænsede det ikke, den selvbestaltede Departementschef levnede ham kort Tid til at granske de 12 Indstillinger, til at overveje de 12 Ombytninger. Indstillingen er dateret den 10. April, jeg antager, den er kommen det ærede Medlem i Hænde den 11. Det ærede Medlem gik saa efter sin egen Forklaring i Gang med en samvittighedsfuld Prøvelse af de 12 Mænds Kvalifikationer til denne i Sandhed — derom ere vi jo alle enige — vigtige Opgave, til dette betydningsfulde Hvervs tilfredsstillende Udførelse. Det ærede Medlem siger det selv, han vilde, trods den korte Tid der var levnet ham af Hr. Jørgen Nielsen, have Sikkerhed for, at de Mænd, han udnævnte, vare deres Opgave voksne. Det var den 11., det ærede Medlem fik Indstillingen, der var kun 20 Dage til Skiftedag, den 1. Maj, den Dag, da han ogsaa vilde holde Skiftedag indenfor et Antal af Amtskommissionerne. Den ene Dag led efter den anden for det ærede Medlem, pludselig vaagner han op den 27., tager sig til Hovedet og siger: „Hvad er dette, der er kun 3 Dage til Maj, kun 3